

፩ አኩቴተ ቊርባን ዘቅዱስ ዮሐንስ
አፈወርቅ ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ
ምስለ ኩልነ ሕዝበ ክርስቲያን
ለዓለመ ዓለም አሚን ።

፪ ይ. ካ. እግዚአብሔር ምስለ ኩል
ክሙ ።

ይ. ሕ. ምስለ መንፈስከ ።

ይ. ካ. አእኩትዎ ለአምላክነ ።

ይ. ሕ. ርቱዕ ይደሉ ።

ይ. ካ. አልዕሉ አልባቢክሙ ።

ይ. ሕ. ብነ ኅበ እግዚአብሔር አም
ላክነ ።

፫ ይ. ዲ. ሳዕለ ይኩን ሕሊናክሙ
በሰማይ የሃሉ ልብክሙ አእምሩ
ኅበ ዘትቀውሙ ወስምዕ ቃለ
ጽድቅ ወአጽምኡ ዜና ሠናዩ ።

፬ ይ. ካ. ናሁ ንዜን ህላዌሁ ለአብ
ዘሀሎ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም
ወይሂሉ እስከ ለዓለም አልቦ
እምቅድሚሁ ወአልቦ እምድኅሬሁ
ወአልቦ ዘከማሁ ወአልቦ ዘየአምር
ዘከመ እፎ ውእቱ ።

፭ ዘውእቱ ህልው እምቅድመ ኩሉ
እምቅድመ ይትረብባ ሰማያት
ወእምቅድመ ያስተርእ ገጸ የብስ
እምቅድመ ይቆሙ አድባራት
ወእምቅድመ ። ይትረኅው ኑኅ
አየራት ህልው ውእቱ በህላዌሁ ።

፩ የዮሐንስ አፈ ወርቅ የቊርባን
ምስጋና ጸሎቱና በረከቱ ከኛ ጋራ
ለዘላለሙ ይኑር ።

፪ ይ. ካ. እግዚአብሔር ከሁላችሁ ጋራ
ይሁን ።

ይ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።

ይ. ካ. አምላካችንን አመስግኑት ።

ይ. ሕ. እውነት ነው ይገባል ።

ይ. ካ. ልቡናችሁ ከፍ ከፍ አድርጉ።

ይ. ሕ. በአምላካችን እግዚአብሔር
ዘንድ አለን ።

፫ ይ. ዲ. ሕሊናችሁ ወደ ላይ ይሁን
ልቡናችሁ በሰማይ ይኑር የምትቆ
ሙበትን ዕወቁ የጽድቅንም ቃል
ስሙ በኅ ነገርንም አድምጡ ።

፬ ይ. ካ. ዓለም ሳይፈጠር የነበረው
ለዘላለምም የሚኖር የአብን
አነዋወሩን እነሆ እንናገራለን ።
ከርሱ አስቀድሞ የለም ። ከርሱም
በኋላ የለም ። እንደ እርሱም ያለ
የለም ። እንደምንም እንደሆነ
የሚያውቅ የለም ።

፭ እርሱ ከሁሉ አስቀድሞ የነበረ ነው ።
ሰማያት ሳይዘረጉ የየብሱ ፊት
ሳይታይ ተራሮች ሳይቆሙ የአየር
ርዝመት ሳይከፈት በባሕርዩ የነበረ
ነው ።

፮ እምቅድመ ይዕምቁ ቀላያት
 ወእምቅድመ ይፍልሐ አንቅዕተ
 ማያት ። እምቅድመ ያንበሐብሐ
 ወጎይዝተ አፍላግ ህልው ውእቱ
 በህላዌህ ።

፯ እምቅድመ ይንፍሐ ነፋሳት ወእም
 ቅድመ ያንሰሰብስ ፀዕዕ ወእም
 ቅድመ ይተመልሐ መባርቅት
 ወእምቅድመ ይድምዕ ነጎድጓድ
 እምቅድመ ይሰሐው ግዘፈ ደመ
 ናት ህልው ውእቱ በህላዌህ ።

፰ እምቅድመ ይትጋውሁ ብርሃናት
 ወእምቅድመ ይንሞላዕ ጸልመት
 እምቅድመ ይበራህ ብርሃነ መዓል
 ት ወእምቅድመ ይትሐደም ሌሊት
 ህልው ውእቱ በህላዌህ ።

፱ እምቅድመ ይስፍን ፀሐይ በነጎ
 መዓልት ወእምቅድመ ይምልክ
 ወርጎ በነጎ ሌሊት ህልው ውእቱ
 በህላዌህ ።

፲ እምቅድመ ይትባረጸ ከዋክብት
 ወእምቅድመ ይትሐወሱ መናፍ
 ስት እምቅድመ ይትፈጠሩ መላእ
 ክት ህልው ውእቱ በህላዌህ ።

፲፩ እምቅድመ ነፍስ ነባቢት ወእም
 ቅድመ ሥጋ መቀቲት እምቅድመ
 ዙሉ ፍጥረት ዘጎሱ ወዘክሡት
 ዘመትሕት ወዘመልዕልት ህልው
 ውእቱ በህላዌህ ።

፮ ቀላያት ጥልቅ ሳይሆኑ የውሃ
 ምንጮች ሳይፈሉ የወንዙም ጎር
 ፎች ሳይፈሉ በባሕርይ የነበረ ነው።

፯ ነፋሳት ሳይነፍሱ ብልጭልጭታ
 ውም ሳይመላለስ መባርቅት
 ሳይመዘዙ ነጎድጓድም ሳይሰማ
 የደመናትም ግዘፍ ሳይሳብ
 በባሕርይ የነበረ ነው ።

፰ ብርሃናት ሳያበሩ ጨለማ ሳይጋረድ
 መዓልትም ብርሃን ሳይበራ ሌሊ
 ትም ሳይፈጠር በባሕርይ የነበረ
 ነው ።

፱ ፀሐይ የመዓልትን ርዝመት ሳይገዛ
 ጨረቃም የሌሊትን ርዝመት
 ሳይገዛ በባሕርይ የነበረ ነው ።

፲ ከዋክብት ሳይብለጨለጩ መናፍስ
 ትም ሳይነቃነቁ መላእክትም ሳይፈ
 ጠሩ በባሕርይ የነበረ ነው ።

፲፩ ከነባቢት ነፍስና ከመዋቲ ሥጋ
 ከተሠወረውና ከተገለጸው በላይና
 በታች ካለው ፍጥረት ሁሉ
 አስቀድሞ በባሕርይ የነበረ ነው ።

፲፪ እምቅድመ ጊዜ ወሰዓት
 ወእምቅድመ ለያልይ ወዕለለታት
 እምቅድመ አውራጎ ወዓመታት
 ወእምቅድመ መዋዕል ወአዝማናት
 ሀልው ውእቱ በሀላዌሁ ።

፲፫ ስብሐቲሁ ዘእምነቤሁ ወውዳሴሁ
 እምዘአሁ ምሉእ ወፍጹም
 ብዕለ ጸጋሁ ።

፲፬ ንንግር እንከ ዕባዩ ጊሩቱ ዘተዕ
 ውቀ በላዕሌን ዘኢይትጌለቀ ወዘ
 ኢይሰፈር ።

፲፭ ወሶበ ዐለውነ ትእዛዥ በምክረ
 ከይሴ ርጉም ወግእን እምገነተ
 ተድላ ውስተ መስና እምሕይወት
 ውስተ ሞት እምግዕዛን ውስተ
 ግብርናት ወተቀነይን ለአርዑተ
 ኃጢአት ።

፲፮ ውእቱስ ኢገደገን ወኢተገዩዩን
 ለተግሳሩ ወኢተቀየመን በኃጣው
 ኢን ፍጹመ ንማሰን በከመ አሸሰን
 ሎቱ አላ አፍቀረን ወሐወጸን
 መሐረን መሐከን ወተሳሃለን
 ወአንገረን እም እደ ዘይቀንዩን ።

፲፯ ፈነወ ለን ወልደ መድኅን ወመቤ
 ዝወ መልአከ ምክሩ የማኑ እደ
 መዝራዕቱ ኃይሉ ወጥበቡ ብዕለ
 ጸጋሁ ወዐቱ ገብረ ነሎ ዘፈቀደ
 እለ እም ውስተ ዝንቱ ዓለም ።

፲፪ ከጊዜና ከሰዓት አስቀድሞ ከሌሊትና
 ከመዓልትም አስቀድሞ ከወርና
 ከዓመትም አስቀድሞ ከዕለታትና
 ከአዝማናትም አስቀድሞ በባሕርይ
 የነበረ ነው ።

፲፫ ክብሩ ክርሱ ዘንድ የተገኘ ነው
 ምስጋናውም ክርሱ የተገኘ ነው ።
 የጸጋውም ብዕል ምሉና ፍጹም
 ነው ።

፲፬ እንግዲህ የማይቈጠርና የማይሰፈር
 በእኛ ላይ የታወቀ የቸርነቱን
 ብዛት እንናገር ።

፲፭ ርጉም በሆነ ከይሴ ምክር ትእዛዙን
 ባፈረሰን ጊዜ ከተድላ ገነት ወደ
 ጥፋት ከሕይወት ወደ ሞት
 ከነጻነት ወደ መገዛት ወጣን
 ለኃጢአት ቀንበር ተገዛን ።

፲፮ እርሱ ግን ፍጥረቶቹን አልተወ
 ንም ። ቸልም አላለንም ። እርሱን
 እንደ በደልነው መጠን ፈጽመን
 እንጠፋ ዘንድ በኃጢአታችን አል
 ተቀየመንም ወደደን እንጂ ጉበኙ
 ንም ማረን ይቅርም አለን ከሚገዛ
 ንም እጅ አዳነን ።

፲፯ አዳኝ መድኃኒት የምክሩ አበጋዝ
 ለአባቱ ቀኝ እጁ ከንዱ ኃይሉና
 ጥበቡ የሚሆን ልጁን ላከልን ።
 በርሱም ከዚህ ዓለም ወገን
 የወደደውን ሁሉ አደረገ ።

ኦ አእዳው እለ ለሐኳሁ ለአዳም ተቀነዋ በቅንዋተ መስቀል ኦ አእጋር እለ እንሶሰዋ ውስተ ገነት ተቀነዋ በቅንዋተ መስቀል።

፲፰ ለእለ ጎረቤ ኪያሆሙ ጸውዕ ወለ
 እለ ጸውዕ ኪያሆሙ አፍቀረ ለእለ
 አፍቀረ ኪያሆሙ አክበረ ወለእለ
 አክበረ ኪያሆሙ አጽደቀ ለእለ
 አጽደቀ ኪያሆሙ ሠርዕ ከመ
 ይኩኑ ትርሢተ ወልዱ ።

፲፱ ወቦቱ አስተጋብእነ እምዝርወተ
 ውስተ እንተ ተዐቢ ሃይማኖት
 ወረሰየነ ሕዝበ ጉቡአ ወአቅረብነ
 ጎቤሁ ለስባሔሁ ።

፳ ወጸሐፈ አስማቲን ውስተ መጽሐፈ
 ሕይወት ከመ ይኩን ተዝካሮሙ
 በቅድሚሁ ለለ አሐዱ አሐዱ
 ለሙታን ወለሕያዋን ።

፳፩ ይ. ዲ. በእንተ ብፁዕ ።

፳፪ ይ. ካ. ንፍቅ ጸሎተ ቡራኬ ።

፳፫ ይ. ዲ. ንፍቅ መሐሮሙ እግዚአ
 ወተሣሃሎሙ ለሊቃነ ጳጳሳት
 ጳጳሳት ኤጲስ ቆጶሳት ቀላውስት
 ወዲያቆናት ወኩሎሙ ሕዝበ
 ክርስቲያን ።

፳፬ ይ. ካ. ንዜኑ ካዕብ ህላዌሁ ለዋሕድ

፫ ዘከመ እፎ ውእቱ ወዘከመ እፎ
 ርደቱ ወዘከመ እፎ ልደቱ ።

፳፭ መጽአ እንዘ ኢይወዕእ እምአቡሁ
 ወረደ እንዘ ኢይተፈለጥ እምህላ
 ዌሁ ነገደ እንዘ ኢይተሰዕድ እም

፲፰ የመረጠውን እነርሱን ጠራቸው ።

የጠራቸውን እነርሱንም ወደደ ።
 የወደዳቸውን እነርሱን አክበረ ።
 ያከበራቸውን እነርሱን እውነተኞች
 አደረገ ። እውነተኞች ያደረጋቸ
 ውን እነርሱን አከናወነ የልጁ ጌጥ
 ይሆኑ ዘንድ ።

፲፱ በርሱም ከመበተን ከፍ ባለች
 ሃይማኖት ሰበሰበን ። የተሰበሰበ
 ወገንም አደረገን ። እርሱን
 ለማመስገን ወደርሱ አቀረበን ።

፳ ስማችንንም በሕይወት መጻፍ ጻፈ።
 የሙታንም የሕያዋንም መታሰቢ
 ያቸው በያንዳንዳቸው በፊቱ ይሆን
 ዘንድ ።

፳፩ ይ. ዲ. በእንተ ብፁዕ። (ቅዱ. ሐዋ. ፮-፱)

፳፪ ይ. ካ. ንፍቅ ጸሎተ ቡራኬ ። (ቅዱ.
 ሐዋ. ፫-፳፩)

፳፫ ይ. ዲ. ንፍቅ አቤቱ የጳጳሳቱን
 አለቆች ጳጳሳቱንና ኤጲስቆጶሳቱን
 ቃላውስቱንና ዲያቆናቱን የክርስቲ
 ያንንም ወገኖች ሁሉ ማራቸው
 ይቅር በላቸው ።

፳፬ ይ. ካ. ዳግመኛ የዋሕድ አነዋወሩ
 እንደምን እንደ ሆነ መውረዱም
 እንዴት እንደ ሆነ መወለዱም
 እንዴት እንደ ሆነ እንናገራለን ።

፳፭ ከአባቱ ሳይወጣ መጣ ከአነዋወሩ
 ሳይለይ ወረደ። ከሦስትነቱ ሳይለይ
 መጣ ከአንድነቱም ሳይለይ ወረደ።

፪ ፪ ሥላሴሁ አጽነን እንዘ ኢይዘሮ
 እምድማሬሁ ጎደረ ውስተ ሥጋ
 ወለት እንዘ ኢየዐርቅ እመንበኛ ።

፳፮ ይ. ዲ. እለ ትነበሩ ተንሥኡ ።

፳፯ ይ. ካ. ተፀንሰ በከርሥ እንዘ
 ኢይተጋባእ እምኩለሄ ምልአቱ

፪ ፪ ተዐቀረ ውስተ ማጎፀን እንዘ
 ኢየሐጽጽ በላዕሉ ወተወልደ እንዘ
 ኢይትዌሰክ በታሕቱ ።

፳፰ ይ. ዲ. ውስተ ጽባሕ ነጽሩ ።

፳፱ ይ. ካ. ኮነ ሰብእ ፍጹሙ ዘእንበለ
 ኃጢአት ወእስተርአየ ከመ ጎበር
 እንዘ ይጎበር ከመ እግዚአብሔር
 በከመ ስምዕ ኮኑ ሰባክያነ ወንጌሉ

፴ ይ. ዲ. ንነጽር መንከራቲሁ
 ለአምላክነ ።

፴፩ ይ. ካ. እምጎበ አቡሁ ተሰብሐ
 ወእምጎበ መላእክት ተአኩተ እም
 ጎበ ሰብእ ተወደሰ ወእምጎቤሁ
 ተቀደሰ ።

፴፪ ወመልአ ሰማያት ወምድረ ቅድሳተ
 ሰብሐቲክ ወዘልፈ እንከ ንሕነኒ
 ኢነዕርፍ በአልባቢነ ወናነብ
 ቅድሳተ ሰብሐቲሁ ወንጽርሕ እንዘ
 ንብል።

፴፫ ይ. ዲ. አውሥኡ ።

ከዙፋኑ ሳይለይ በሥጋ ልጅ
 አደረ ።

፳፮ ይ. ዲ. የተቀመጣችሁ ተነሡ ።

፳፯ ይ. ካ. ምላቱ ሳይወሰን በማጎፀን
 ተፀነሰ በላይ ሳይጎድል በማጎፀን
 ተወሰነ በታችም ሳይጨመርበት
 ተወለደ ።

፳፰ ይ. ዲ. ወደ ምሥራቅ ተመልከቱ ።

፳፱ ይ. ካ. ከኃጢአት በቀር ፈጽሞ
 ሰው ሆነ ። እንደ እግዚአብሔር
 እየሠራ እንደ ባርያ ታየ ። ወንጌ
 ሉን ያስተማሩ እንደ መሰከሩ ።

፴ ይ. ዲ. የአምላካችንን ተአምራት
 እናስተውል ።

፴፩ ይ. ካ. ከአባቱ ዘንድ ተመሰገነ
 ከመላእክትም ዘንድ ተመሰገነ
 ከሰውም ዘንድ ተመሰገነ ከራሱም
 ከበረ ።

፴፪ የጌትነቱም ምስጋና በሰማይና
 በምድር መላ ። እኛም እንግዲህ
 በልቡናችን ዘወትር አናርፍም ።
 ቅዱስ እያልንም የጌትነቱን
 ምስጋና እንናገራለን ።

፴፫ ይ. ዲ. ተሰጥዎውን መልሱ ።

፴፬ ይ. ሕ. ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ
እግዚአብሔር ጸባአት ፍጹም
ምሉእ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ
ሰብሐቲክ ።

፴፭ ይ. ካ. ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ አንተ
ዘበአማን ኢየሱስ ክርስቶስ
ዘትትቆደስ በአፈ ኰሉ ።

፴፮ ወለኰሎሙ ቅዱሳኒሁ ወሠናያቲሁ
ወሀሶሙ ከመ ይኩኑ ቅዱሳን እንተ
ይእቲ እምቅድሳቲ ዘኢትትነሠት
ወኢትማስን ዘዓይን ኢርአየ
ወዕዘን ኢሰምዕ ውስተ ልበ ሰብእ
ዘኢተሐለየ ዘአስተዳለወ

ለእለ ያፈቅርዎ ለአርዳኢሁ
ቅዱሳን ወለሐቆርያቲሁ ንጹሐን
አርአዮሙ ሥርዓተ ምሥጢር
ዘቀረባን ።

፴፯ ይ. ዲ. አንሥኡ እደዊክሙ ።

፴፰ ይ. ካ. ነሥኦ ኅብስተ በእደቂሁ
ቅዱሳት ወብፁዓት ወንጹሐት እለ
እንበለ ርስሐት ።

በዝዩ ያንሥእ ኅብስተ ።

፴፱ ይ. ሕ. ነአምን ከመ ዝንቱ ውእቱ
በአማን ነአምን ።

፵ ይ. ካ. አንቃዕደወ ሰማየ ኅቤከ
ኅብ አቡሁ እግዚአብሔር ወእግዚአ
ኰሉ ዘመልዕልተ ኰሉ ።

አእኩተ ባረከ ቡራኬ ቸተ ጊዜ
ወፈተተ ወመጠቆሙ ለአርዳኢሁ

፴፬ ይ. ሕ. ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ፍጹም
አሸናፊ እግዚአብሔር የጌትነትህ
ምስጋና በሰማይና በምድር የመላ
ነው ።

፴፭ ይ. ካ. በሁሉ አፍ የምትመሰገን
እውነተኛ ኢየሱስ ክርስቶስ አንተ
ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ነህ ።

፴፮ ለቅዱሳኑም ሁሉ ቅዱሳን ይሆኑ
ዘንድ ቸርነቱን ሰጣቸው ። ይህች
ውም የማትፈርስ የማትጠፋ ቅድ
ሳቱ ናት ። ዐይን ያላየው ጆሮ ያል
ሰማው በሰው ልቡና ያልታሰበ እግ
ዚአብሔር ለወዳጆቹ ያዘጋጀው ።

ለቅዱሳን ደቀ መዛሙርቱ ለንጹሐ
ንም ሐዋርያት የቀረባን ምሥጢር
ሥርዓትን አሳያቸው ።

፴፯ ይ. ዲ. ቀሳውስት እጆቻችሁን
አንሡ ።

፴፰ ይ. ካ. ነውር በሌለባቸው ቅዱሳት
ብፁዓት ንጹሐት በሚሆኑ እጆቹ
ኅብስቱን አንሥቶ ያዘ ።

በዚህ ጊዜ ኅብስቱን ያንሣ ።

፴፱ ይ. ሕ. እናምናለን ይህ እርሱ እንደ
ሆነ በእውነት እናምናለን ።

፵ ይ. ካ. የሁሉ በላይና የሁሉ ጌታ
እግዚአብሔር ወደ ሆንህ ወዳንተ
ወዳባቱ አቅንቶ አየ ።

አመሰገን ባረከ ። ሦስት ጊዜ ይባ
ርክ ። ቈረሰ እውነተኛ የጽድቅ

ወይቤሎሙ ስ “እማሬ” ውእቱ ሥጋዩ ሙብልዐ ጽድቅ ዘበእማን ስብልዐ እምኔሁ ስ ሕይወት ዘለዓለም ንሥኡ ብልዑ እምኔሁ ኩልክሙ ።

፵፩ ይ. ሕ. አሜን አሜን አሜን ነአምን ወንተአመን ንሴብሐከ ኦ እግዚእነ ወአምላክነ ከመ ዝንቱ ውእቱ በእማን ነአምን ።

ይ. ካ. ወከማሁ ጽዋዐኒ ቶሰሐ ማየ ዕወይን እእኩተ ባረክ ቡራኬ ቸተ ጊዜ ወቀደሽ ወወሀሶሙ ለአርዳ ኢሁ ወይቤሎሙ ስ “እማሬ” ውእቱ ደምዩ ስቱ ሕይወት ዘበእማን ስብተዩ እምኔሁ ስ ሕይወት ዘለዓለም ንሥኡ ስተዩ እምኔሁ ኩልክሙ ።

በዝዩ ይነክንኮ ለጽዋዕ በትእምርተ መስቀል ።

፵፪ ይ. ሕ. አሜን አሜን አሜን ።

፵፫ ይ. ካ. ተአምር ውእቱ ለክሙ ደ ደ ወላእለ እምድገራክሙ ወከመሽ ግበሩ ተዝካርዩ እስከ ሶበ እመጽእ ወሶበሂ ትተጋሰኡ በስምዩ ዜንዉ ሞትዩ ወትንሣኤዩ ወዕርገትዩ ውስተ ሰማያት ።

፵፬ ይ. ሕ. ንዜኑ ሞተከ እግዚእ ወትንሣኤከ ቅድስተ ነአምን ዕርገ ተከ ወዳግመ ምጽአተከ ንሴብሐከ

ምግብ ሥጋዬ ይህ ነው “እማሬ” ብሎ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ። ከርሱ የበላ የዘላለም ሕይወት አለው ንሡ ሁላችሁ ከርሱ ብሎ አላቸው ።

፵፩ ይ. ሕ. አሜን አሜን አሜን እናምናለን እንታመናለን ጌታችንና አምላካችን ሆይ እናመሰግንሃለን ይህ እርሱ እንደ ሆነ በእውነት እናምናለን ።

ይ. ካ. እንዲሁም ጽዋውን ውኃና ወይንን ቀላቅሎ አመሰገነ ባረክ ። ሦስት ጊዜ ይባርክ ። አከበረ ። እውነተኛ የሕይወት መጠጥ ደሜ ይህ ነው “እማሬ” ብሎ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ። ከርሱ የጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው ሁላችሁ ንሡ ከርሱ ጠጡ አላቸው ። በዚህ ጊዜ ጽዋውን በቀኝ እጁ በአራቱ ማዕዘን ይወዝውዘው።

፵፪ ይ. ሕ. አሜን አሜን አሜን ።

፵፫ ይ. ካ. ለናንተ ከእናንተም በኋላ ለሚነሡት ምልክትነው መታሰቢያ ዬንም እንዲህ አድርጉ እስክመጣ ድረስ ። በእኔ ስም በምትሰበሰቡበት ጊዜ ሞቱንና ትንሣኤዬን ወደ ሰማይ ማረጋገጥም ንገሩ ።

፵፬ ይ. ሕ. አቤቱ ሞትህንና ቅድስት ትንሣኤህን እንናገራለን ። ዕርገት ህን ዳግመኛም መምጣትህን እናምናለን ። እናመሰግንሃለን እናምንሃ

ወንትአመነከ ንስእለከ ወናስተበ ቀዮዐከ ። ኦ እግዚእነ ወአምላክነ ።

ግ፩ ይ. ካ. ወንሕነኒ እግዚእ እለ ተጋባእነ ንዜኑ ሞቶ ለዘኢይመ ውት ንዜኑ ሕማሞ ለዘኢየሕምም በይእቲ ሌሊት እንተ ባቲ ረፈቀ ምስለ አርዳኢሁ መጠወ ነፍሶ ለሞት በፈቃደ አቡሁ ወበሥም ረተ ርእሱ ።

ግ፪ አጋዝዎ ለአጋዜ ኩሉ አሠርዎ ለመላኬ ኩሉ ወሐመይዎ ለወልደ አምላክ ሕያው ሰሐብዎ በመዓት ወተለዎሙ በፍቅር ወወሰድዎ እንዘ የሐውር ድገሬሆሙ ከመ በግዕ የዋህ ዘኢይነብብ በቅድመ ዘይቀርዎ ።

ግ፫ አቀምዎ ውሰተ ዐውድ ለዘሎቱ ይቀውሙ ሊቃኝ መላእክት በፍር ሃት ወበረዓድ አርስሕዎ ለዘየጎድግ ኃጢአተ ወከነንዎ ለመከንነ መኳንንት ።

ግ፬ ወአስተቆጶልዎ አክሊለ ዘሦክ ለዘያስተቆጶሎሙ ኔራ ለሱራፊል ። አልበስዎ ከለሚዳ ዘለይ ለተሣልቆ ለዘያለብሶሙ ሞጣሕተ ግርማ ለኪሩቤል ።

ግ፭ ገብር እኩይ አጽንዕ እዴሁ ወጸፍዎ ገጽ ለዘይራወሩ እምቅድመ ገጽ

ለንም ። ጌታችንና አምላካችን ሆይ እንለምንሃለን እንማልድሃለንም ።

ግ፩ ይ. ካ. የተሰበሰቡን እኛም የማይ ሞት የርሱን ሞቱን እንናገራለን ። የማይታመም የርሱን ሕማሙን እንናገራለን ። ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ በተቀመጠባት በዚያች ሌሊት በአባቱ ፈቃድ በራሱም ፈቃድ ሰውነቱን ለሞት ሰጠ ።

ግ፪ ሁሉን የያዘውን ያዙት ሁሉን የሚገዛውን አሠሩት የሕያው የአምላክን ልጅ አሠሩት በቀጣ ጎተቱት በፍቅር ተከተላቸው በሚሸልተው ፊት እንደማይናገር እንደ የዋሕ በግ በኋላቸው እየተከተለ ወሰዱት ።

ግ፫ ሊቃነ መላእክት በመፍራትና በመን ቀጥቀጥ ከፊቱ የሚቆሙለትን በአደ ባባይ አቆሙት ኃጢአትን ይቅር የሚለውን ኃጥእ አሉት በመኳንንት በሚፈርደውም በርሱ ፈረዱበት ።

ግ፬ ለሱራፊል ዘውድ የሚያቀዳጁቸውን እሾህ ዘውድ አቀዳጁት ። ለኪሩ ቤል የግርማ ልብስ የሚያለብሳቸውን ለመዘበት ቀይ ግምጃ አለበ ሱት ።

ግ፭ ኪሩቤል በእሳት ከንፍ ተሸፍነው በፊቱ የሚሠወሩለትን እርሱን ከፉ

ኪሩባውያን በአክናፊ እሳት እንዘ
ይትገለበሱ ።

፶ ለስተብረኩ ቅድሜሁ እንዘ ይዘነ
ጌግዎ ለዘሎቱ ይሰግዱ ሠራዊተ
መላእክት በዓቢይ ድንጋጂ ።

፶፩ አ ትሕትና ዘመጠነዝ ትሕትና አ
ትዕግሥት ዘመጠነዝ ትዕግሥት አ
አርምሞት ዘመጠነዝ አርምሞት ።

፶፪ አ ጌሩት ዘመጠነዝ ጌሩት አ ፍቅር
ዘመጠነዝ ፍቅር አፍቅሮተ ሰብእ።

፶፫ ፪ ፍቅር ሰሐቦ ለወልድ ኃያል እመ
ንበሩ ወአብጽሐ እስከ ለሞት ሰቀ
ልዎ ከመ እቡስ ለዘአልቦቱ አበሳ
ወጎለቀሩዎ ምስለ ጊጉያን ለገባሬ
ሕይወት ።

፶፬ አ አእዳው እለ ለሐኳሁ ለአዳም
ተቀነዎ በቅንዎተ መስቀል ።
አ አእጋር እለ አንሶሰዎ ውስተ ገነት
ተቀነዎ በቅንዎተ መስቀል ።

፶፭ አ አፍ ዘነፍሐ ውስተ ገጹ ለአዳም
መንፈስ ሕይወት ብጊዕ መጸጸ
ዘምስለ ሐሞት ሰረሰ ።

፶፮ አይ አፍ ወአይ ከናፍር ወአይ ልሳን
ዘይትናገር ሕማማቲህ ለወልድ ።

፶፯ ልብ ይትከፈል ወሕሊና ይዘበጥ
ወነፍስ ትርዕድ ወሥጋ ይደክም
ሶበ ይትነገር ሕማማቲህ ለፍቁር።

ባሪያ እጁን አጽንቶ ፊቱን
ጸፋው።

፶ የመላእክት ሠራዊት በፍጹም መደ
ንገጥ ለሚሰግዱለት እየዘበቱበት
በፊቱ ተንበረከኩ ።

፶፩ ይህን ያህል ትሕትና እንደ ምን ያለ
ትሕትና ነው ። ይህን ያህል
ትዕግሥት እንደ ምን ያለ ትዕግ
ሥት ነው ። ይህን ያህል ዝምታ
እንደ ምን ያለ ዝምታ ነው ።

፶፪ ይህን ያህል ቸርነት እንደምን ያለ
ቸርነት ነው ። ይህን ያህል ሰውን
ማፍቀር እንደምን ያለ ፍቅር ነው።

፶፫ ኃያል ወልድን ፍቅር ከዙፋኑ ሳበው
እስከ ሞትም አደረሰው ። በደል
የሌለበትን እንደ በደለኛ ሰቀሉት ።
ሕይወትን የሠራውን ከበደለኞች
ጋራ ቈጠሩት ።

፶፬ አዳምን የፈጠሩ እጆች በመስቀል
ቀኖት ተቸነከሩ ወዮ በገነት
የተመላለሱ እግሮች በመስቀል
ቀኖት ተቸነከሩ ወዮ ።

፶፭ በአዳም ፊት የሕይወት መንፈስን
እፍ ያለ አፍ ከሐሞት ጋራ የተቀላ
ቀለ የኮመጠጠ መጸጸን ጠጣ ወዮ።

፶፮ የወልድን መከራውን የሚናገር ምን
አፍ ነው ምን ከንፈር ነው ምን
አንደበት ነው ።

፶፯ የፍቁር የጌታ ሕማማት በተነገረ
ጊዜ ልብ ይለያል ሕሊናም
ይመታል ነፍስም ትንቀጠቀጣለች
ሥጋም ይደክማል ።

፶፰ ሞት ዘኢይመውት ሞት ከመ ይሥ

፪ ዕሮ ለሞት ሞት ከመ ያሕይዎሙ ለሙታን ።

፶፱ ደ. ዲ. ብክይዎ ወላህውቅ እለ ታፈቅርዎ ።

፳ ዪ ዪ ደ. ካ. ዩ ዩ ዩ አማኑኤል አምላክነ ።

ደ. ሕ. ከማሁ ።

፳፩ ዪ ዪ ደ. ካ. ዩ ዩ ዩ ኢየሱስ መድኃኒነ ።

ደ. ሕ. ከማሁ ።

፳፪ ዪ ዪ ደ. ካ. ዩ ዩ ዩ ክርስቶስ ንጉሥነ ።

ደ. ሕ. ከማሁ ።

፳፫ ደ. ካ. ዩ ዩ ዩ አውረድዎ እምዕዕ

፫ ፫ እደው ጳድቃን ወእምጽኡ አፈዋተ

ከርቤ ሕወሰ ወልብሰ ገርዜን

ንጹሕ ለግንዘተ ሥጋሁ ።

፳፬ ደ. ሕ. ቅዱስ እግዚአብሔር ቅዱስ ኃያል ቅዱስ ሕያው ዘኢይመውት ዘተወልደ እማርያም እምቅድስት ድንግል ተሣሃለነ እግዚአ ።

ቅዱስ እግዚአብሔር ቅዱስ ኃያል ቅዱስ ሕያው ዘኢይመውት ዘተጠ

፶፰ የማይሞተው ሞተ ሞትን ይሸረው

ዘንድ ሞተ ሙታንን ያድናቸው ዘንድ ሞተ ።

፶፱ ደ. ዲ. የምትወዱት ሰዎች ፈጽሞ አልቅሱለት ።

፳ ደ. ካ. ወየው ወየው ወየው አማኑኤል አምላካችን ። ደ. ሕ. እንደርሱ ።

፳፩ ደ. ካ. ወየው ወየው ወየው መድኃኒታችን ኢየሱስ ። ደ. ሕ. እንደርሱ ።

፳፪ ደ. ካ. ወየው ወየው ወየው ንጉሣችን ክርስቶስ ። ደ. ሕ. እንደርሱ ።

፳፫ ደ. ካ. ወየው ወየው ወየው ጳድቃን

ከዕንጨት አወረዱት ሥጋውንም

ለመገነዝ ከርቤ የሚባል የጣፈጠ

ሽቱንና ንጹሕ በፍታን አመጡ ።

፳፬ ደ. ሕ. ቅዱስ እግዚአብሔር ቅዱስ ኃያል ቅዱስ ሕያው የማይሞት የማይለውጥ ። ከድንግል ማርያም የተወለደ አቤቱ ይቅር በለን ።

ቅዱስ እግዚአብሔር ቅዱስ ኃያል ቅዱስ ሕያው የማይሞት የማይለ

ምቀ በዮርዳኖስ ወተሰቅለ ዲበ ዕፀ መስቀል ተሳሃለን እግዚአ ።

፳፮ በዝዩ ዕርገተ ዕጣን በዕርፈ መስ ቀል ።

ይ. ሕ. ተዘከረን እግዚአ ።

፳፯ ይ. ካ. አመ ሳልስት ዕለት ሦጣ ለነፍሱ ውስተ ሥጋሁ ።

፳፰ ይ. ሕ. ቅዱስ እግዚአብሔር ቅዱስ ኃያል ቅዱስ ሕያው ዘኢይመውት ዘተንሥእ እሙታን አመ ሳልስት ዕለት ዐርገ በስብሐት ውስተ ሰማ ያት ወነበረ በየማነ አቡሁ ዳግመ ይመጽእ በስብሐት ይኩንን ሕያ ዋነ ወሙታን ተሳሃለን እግዚአ ።

ስብሐት ለአብ ስብሐት ለወልድ ስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ ይእዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን ።

፳፱ ይ. ካ. ወተንሥእ እሙታን ፍጹመ ዘእንበለ ሙስና ወአግዕዘን እምአ ርዕተ ኃጢአት በይእቲ ሥጋ ምስለ ኃይለ መለኮት ውስተ ሰማያት ዐርገ ኀበ ዘተካት ህላዌሁ

፴ ይ. ዲ. አድንኑ አርእስቲክሙ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፴ ይ. ካ. በሉኖሳስ ንስእለክ እግዚአ ወናስተበቀሳክ በከመ ፈኖክ መን ፈሰክ ቅዱስ ላዕለ አርዳኢክ ቅዱ ሳን ወላዕለ ሐዋርያቲክ ንጹሐን ።

ወጥ በዮርዳኖት የተጠመቀ በመስ ቀልም የተሰቀለ ። አቤቱ ይቅር በለን ።

፳፮ በዚህ ጊዜ ቄሱ ዕጣንን በዕርፈ መስቀል ያሳርግ ።

ይ. ሕ. አቤቱ አስበን። (ቅዱ. ሐዋ. ፴፬)

፳፯ ይ. ካ. በሦስተኛው ቀን ነፍሱን ከሥጋው ጋራ አዋሐዳት ።

፳፰ ይ. ሕ. ቅዱስ እግዚአብሔር ቅዱስ ኃያል ቅዱስ ሕያው የማይሞት የማ ይለወጥ በሦስተኛው ቀን ከሙታን ተለይቶ የተነሣ በክብር በምስጋና ወደ ሰማይ ዐረገ ። በአባቱም ቀኝ ተቀመጠ። ዳግመኛም በጌትነት ይመጣል ። በሕያዋንና በሙታን ለመፍረድ ። አቤቱ ይቅር በለን ። ለአብ ምስጋና ይሁን ለወልድ ምስጋና ይሁን ለመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ይሁን ዛሬም ቢሆን ሁል ጊዜም ቢሆን ለዘላለሙ አሜን ይሁን ይሁን ይደረግ ።

፳፱ ይ. ካ. ሙስና ሳይኖርበት ከሙታን ተለይቶ ፈጽሞ ተነሣ ። ከኃጢአት ቀንበርም ነጻ አደረገን ። በዚይች ሥጋ በመለኮት ኃይል ወደ ሰማይ ወደ ቀድሞ አኗኗሩ ዐረገ ።

፴ ይ. ዲ. ራሳችሁን በእግዚአብሔር ፊት ዝቅ ዝቅ አድርጉ ።

፴ ይ. ካ. በቀስታ አቤቱ እንለምንሃለን እንማልድሃለንም ለቅዱሳን ደቀ መዛሙርትህና ለንጹሐን ሐዋርያቶ ችህ መንፈስ ቅዱስህን እንደ ሰደ

ከማሁ ፈኑ ላዕሌነ ውእተ መንፈሰከ ቅዱሰ ዘይቄድስ ነፍሱነ ወሥጋነ ወመንፈሰነ ንኩን ንጹሐነ ቦቱ እምኩሉ ኃጢአትነ ወንቅረብ ለነሢአ ምሥጢርከ መለኮታዊ ። እስመ ለከ ይእቲ መንግሥት ኃይል ወስብሐት ለዓለመ ዓለም ።

፸፩ ይ. ካ. በልዑል ቃል ተዘከር እግዚእ ኪዳነ ቃልከ ዘተካየድከ ምስለ አበቂነ ወምስለ ሐዋርያቲክ ቅዱሳን ከመ ተፈኑ ላዕሌነ መንፈሰከ ቅዱሰ ዘኢይክል ዓለም ነሢአቶ ወመሀርከነ ለነ ከመ ንጹዕዕከ እንዘ ንብል አቡነ ዘበሰማያት ይተቐደስ ስምከ ትምጻእ መንግሥትከ ።

፸፪ ውእቱ ዝኩ መንፈሰከ ቅዱሰ ዘኢይተፈተን ዘኢየሐጽጽ ይምጻእ እምላዕሉ እምሰማየ ሰማያት ልዑል ወይባርክ ዘንተ “እማሬ” ኅብስተ ወጽዋዐኒ ይቆድስ ይረስዮ ለዝንቱ ኅብስተ ሱታፌ ሥጋከ ማሕየቂ ቡራኬ ፩ደ ጊዜ ወካዕበ ይረስዮ ለዝንቱ ጽዋዕ ሱታፌ ደምከ መስተሣህል ቡራኬ ፩ደ ጊዜ ዓዲ ላዕለ ፪ሆሙ ቡራኬ ፩ደ ጊዜ ።

፸፫ ይ. ሕ. አሜን እግዚእ መሐረነ እግዚእ መሀከነ እግዚእ ተሣሃለነ።

፸፬ ይ. ዲ. በኩሉ ልብ ናስተብቀዮ ለእግዚአብሔር አምላክነ ኅብረተ

ድሀ እንዲሁ ነፍሳችንንና ሥጋችንን መንፈሳችንን የሚቀድስ ያንን መንፈስ ቅዱስህን ለኛ ላክልን ። ከኃጢአታችን ሁሉ በርሱ ንጹሐን እንሆን ዘንድ መለኮታዊ ምሥጢር ህንም ለመቀበል እንቀርብ ዘንድ ። መንግሥት ኃይል ምስጋናም የአንተ ናትና ለዘላለሙ ።

፸፩ ይ. ካ. ከፍ ባለ ቃል ከአባቶቻችን ጋራ ከቅዱሳን ሐዋርያትም ጋራ የተማማልከውን ቃል ኪዳንህን አቤቱ አስብ ይህ ዓለም መቀበሉን የማይችል መንፈስ ቅዱስህን ለኛ ትሰድልን ዘንድ ። በሰማይ ያለህ አባታችን ስምህ ይመስገን መንግሥትህ ትምጣ ብለን እንጠራህ ዘንድ አስተማርከን ።

፸፪ የማይመረመርና ሕፃዕ የሌለበት ይኸው መንፈስ ቅዱስ ልዑል ከሚሆን ከሰማየ ሰማያት ከወደ ላይ ይምጣ ። ይህን ኅብስተ “እማሬ” ይባርክ ዘንድ ። ጽዋውንም ያኩብር ዘንድ ይህንን ኅብስተ ከማሕየቂ ሥጋህ ጋራ አንድ ያደርገው ዘንድ ። አንድ ጊዜ ይባርክ ። ዳግመኛም ይህንን ጽዋ ይቅር ባይ ከሚሆን ደምህ ጋራ አንድ ያደርገው ዘንድ ። አንድ ጊዜ ጽዋውን ይባርክ ዳግመኛ ሁለቱንም ይባርክ ።

፸፫ ይ. ሕ. አሜን አቤቱ ማረን አቤቱ ራራልን አቤቱ ይቅር በለን ።

፸፬ ይ. ዲ. በፍጹም ልብ አምላካችንን እግዚአብሔርን እንለምነው ።

መንፈስ ቅዱስ ሠናዩ ከመ ይጸግወን ።

፫፻፮ ይ. ሕ. በከመ ሀሎ ሀልወ ወይሄሉ ለትውልደ ትውልድ ለዓለመ ዓለም

፫፻፯ በዝዩ ይገትም ሥጋ በደም ... ።

ይ. ካ. ይደመር ምስለ ዝንቱ ጎብ ስት ወጽዋዕ ይኩን ለቅድሳት ወላ አንጽሐ እምርስሐት ወለትንሣኤ

፫፻፰ እሙታን ለርስተ መንግሥተ ሰማያት ወለሕይወት ዘለዓለም ።

ይ. ሕ. አሜን ።

፫፻፱ ይ. ካ. ሀበነ ንጎበር በዘዚአክ መንፈስ ቅዱስ ወፈውሰነ በዝንቱ ጽርስፎራ ከመ ብከ ንሕዩው ዘለኩሉ ዓለም ወለዓለመ ዓለም ።

ይ. ሕ. ከማሁ ።

፫፻፳ ይ. ካ. ቡሩክ ስሙ ለእግዚአብሔር ወቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአ ብሔር ወይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ ለይኩን ለይኩን ቡሩክ ለይኩን ።

ይ. ሕ. ከማሁ ።

፫፻፶ ይ. ካ. ፈኑ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌነ ።

ይ. ሕ. ከማሁ ።

፫፻፶፫ ይ. ዲ. ተንሥኡ ለጸሎት ።
ይ. ሕ. እግዚአ ተሣሃለነ ።
ይ. ካ. ሰላም ለኩልከሙ ።
ይ. ሕ. ምስለ መንፈስከ ።

ያማረ የመንፈስ ቅዱስን አንድነት ይሰጠን ዘንድ ።

፫፻፮ ይ. ሕ. በፊት እንደ ነበረ ለዘላለሙ ለልጅ ልጅም ይኖራል ።

፫፻፯ በዚህ ጊዜ ደሙን በደሙ ሥጋውን ይቅባ ።

ይ. ካ. ከዚህ ጎብስትና ከወይኑ ጋራ አንድ ይሁን ። ለክብር ከእድፍ ለማንጸት ከሙታንም ለመነሣት መንግሥተ ሰማያትን ለመውረስ ለዘላለም ሕይወትም ይሆን ዘንድ ።

ይ. ሕ. አሜን ።

፫፻፱ ይ. ካ. የአንተ በሚሆን በመንፈስ ቅዱስ አንድ እንሆን ዘንድ መሆንን ስጠን በዚህም ጽርስፎራ (ጎብስት) አድነን ። ለዓለሙ ሁሉ በምትሆን በአንተ ለዘላለሙ ሕያዋን እንሆን ዘንድ ። ይ. ሕ. እንደርሱ ።

፫፻፳ ይ. ካ. የእግዚአብሔር ስሙ ምስገን ነው በእግዚአብሔር ስም የሚመጣውም ምስገን ነው የጌት ነቱ ስም ይመስገን ይሁን ይሁን የተመሰገነ ይሁን ።

ይ. ሕ. እንደርሱ ።

፫፻፶ ይ. ካ. የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ ላክልን ።

ይ. ሕ. እንደርሱ ።

፫፻፶፫ ይ. ዲ. ለጸሎት ተነሡ ።
ይ. ሕ. አቤቱ ይቅር በለን ።
ይ. ካ. ሰላም ለሁላችሁ ይሁን ።
ይ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።

፹፩ ይ. ካ. ጸሎተ ፈትቶ ።
 ወካዕበ ናስተብቅዕ ዘኰሎ ይእንዝ
 እግዚአብሔር አብ ለእግዚእ
 ወመድኃኒን ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፹፪ አ ዝንቱ ምሥጢር ዘኢይትፊኮር
 ወዘኢይትረጎም መኑ ስሙ ወመኑ
 ስመ አቡሁ አይቱ ብሔሩ ወመኑ
 የእምር መካነ ብሔሩ ።

፹፫ ፪ ፪ አይክል ሕሊና ልብ አዕሚቆ
 ወሐሊዮ ከመ ይርከብ ምክንያት

፫ ፫ ነገር ወይንግር ዙኖቶ ኢዘቀዳሚ
 ወኢ ዘደኃሪ ።

፹፬ ውእቱ ዜነወነ በእንቲአሁ
 ወበእንተ አቡሁ በእምጣነ ንክል
 ሰሚዐ ከመ አማን ውእቱ መድኃ
 ኒነ ዘመጽአ ውስተ ዓለም በልብስተ
 ዝኩ ሥጋ እንተ ነሥእ እምኔነ ።

፹፭ ዝንቱ ውእቱ ዘንሕነ ንሠውዖ
ለመድኃኒትነ በከመ ተሞ
 በቅራንዮ ለሕይወተ ዙሉ ዓለም
 እኮ በክ በከመ ትሬእይዎ ለዝንቱ
 ኅብስት ከመ ኅብስት ምድራዊ
 ይሱሰ ወሰሱሰ ዘይትገሠሥ ወዘይ
 ትለከፍ አላ እሳት መለኮት ውእቱ
 ዘያውዒ ሦከ ኃጢአት በላዒ
 ውእቱ ዘይበልዕ ዐማዕያነ ወው
 ዑይ ውእቱ ዘያውዒ ኃጥእነ ።

፹፩ ይ ካ. የመፈተት ጸሎት ።
 ዳግመኛ ሁሉን የሚይዝ የጌታና
 የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶ
 ስን አባት እግዚአብሔርን እንማል
 ዳለን ።

፹፪ ወዮ ይህ ምሥጢር ፈጽሞ
 የማይተረጎም ነው ስሙ ማን ነው
 የአባቱስ ስም ማንው ሀገሩ ወዴት
 ነው የሚያድርበትንስ ቦታ ማን
 ያውቃል ።

፹፫ የልቡና አሳብ አራቆ አስቦ የነገሩን
 ምክንያት ያገኝ ዘንድ የቀድሞውን
 ቢሆን የኋላውንም ቢሆን አኳኋኑን
 ይነግር ዘንድ አይችልም ።

፹፬ የርሱን ነገርና የአባቱን ነገር
መስማት እንደሚቻለን መጠን
 እርሱ ነገረን ። ከእኛ የነሣውን
 ይህን ሥጋ በመልበስ ወደዚህ
 ዓለም የመጣ መድኃኒታችን
 በእውነት እርሱ እንደ ሆነ ።

፹፭ ለዓለሙ ሁሉ ሕይወት ለመሆን
በቀራንዮ እንደ ተሠዋ ለደገነታ
 ችን የምንሠዋው ይህ ነው ። ይህ
 ኅብስት የበሰለና የደረቀ የሚዳስ
 ስና የሚነካ ሆኖ እንደምታዩት
 ምድራዊ ኅብስት የማይጠቅም
 (ከንቱ) አይደለም የኃጢአት እሾህ
 ነት የሚያቃጥል እሳተ መለኮት
 ነው እንጂ። ዐመፀኞችን የሚያጠፋ
 በላዒ ነው ። ኃጥአንንም የሚያቃ
 ጥል ውዑይ ነው ።

፹፯ አእምሩ ወሕቱ ነፍስተክሙ ዑቁኬ
 አ አኅው መሃይምናን ወለእመሶ
 እምኔን ዘሶ ነውር ውስተ ሥጋሁ
 ወኃጢአት ውስተ ነፍሱ ይትገገሥ
 ወኢይምጸእ ።

፹፰ ወለእመሶ እምኔን ዘሶ ቂም ውስተ
 ልቡ ይትከላእ ወኢይቂም ወዘሰ
 አንጽሐ ነፍሶ ወሥጋሁ ብፁዕ
 ውእቱ ይምጸእ ወይንሣእ ወይትጋ
 ነይ በእንተ ኃጢአቱ እስመ መሐሪ
 ውእቱ እግዚአብሔር አምላክን ።

፹፱ ይ. ዲ. ጸልዩ ።
 ይ. ሕ. አቡነ ዘበሰማያት ።
 ይ. ሕ. በከመ ምሕረትከ አምላክን
 ወአኮ በከመ አበሳነ ቫተ ጊዜ ።

፻፬ ይ. ካ. ሣህሉሰ ለእግዚአብሔር
 እምዓለም ወእስከ ለዓለም ዝኬ
 ውእቱ ሣህሉ ለእግዚአብሔር
 ዘፈነወ ወልዶ ዋሕደ ዘያክትት
 ኃጢአተ ዓለም ።

፻፭ ዝኬ ውእቱ ሣህሉ ለእግዚአብሔር
 ዘወሀሶሙ ለካህናት ልሳናተ እሳት
 ከመ ይፍትሑ ከሎ ማእሠሪ
 ኃጢአት ።

፻ ወይእኬኒ ፍትሐን እማእሠሪሁ
 ለሞት እግዚአብሔር አምላክን
 አቡነ ዘበሰማያት ።

፹፯ ዕወቁ ሰውነታችሁን መርምሩ
 ምእመናን ወንድሞቹ ሆይ ዕወቁ
 ከእኛ ወገን በሥጋው ነውር
 በነፍሱም ኃጢአት ያለበት ሰው
 ቢኖር ይወገድ አይምጣም ።

፹፰ ከእኛ ወገን በልቡናው ቂም ያለበት
 ሰው ቢኖር ይከልከል አይቁም ።
 ሥጋውንና ነፍሱን ያነጸ ሰው ግን
 ብፁዕ ነው መጥቶ ይቀበል ። ስለ
 ኃጢአቱም ይለማመን እግዚአብ
 ሔር አምላካችን መሐሪ ነውና ።

፹፱ ይ. ዲ. ጸልዩ ።
 ይ. ሕ. አቡነ ዘበሰማያት (ቅዱ. ሐዋ. ፰)
 ይ. ሕ. ፫ ጊዜ አምላካችን ሆይ
 እንደ ቸርነትህ ነው እንጂ እንደ
 በደላችን አይደለም ።

፻፬ ይ. ካ. የእግዚአብሔር ይቅርታው
 ከዓለም ጀምሮ እስከ ዘለዓለም
 ነው ።
 የዓለሙን ኃጢአት የሚያስወግድ
 አንድ ልጁን የሰደደ የእግዚአብ
 ሔር ይቅርታው ይህ ነው።

ለካህናት ልሳናትን የሰጣቸው
 የእግዚአብሔር ይቅርታው ይህ
 ነው የኃጢአትን ማሠሪያ ሁሉ
 ይፈቱ ዘንድ ።

፻ አሁንም የሰማይ አባታችን አም
 ላካችን እግዚአብሔር ሆይ ከሞት
 ማሠሪያ ፍታን ።

፺፩ ይ. ሕ. ሠራዊተ መላእክቲሁ ለመ
 ድኃኔ ዓለም ይቀውሙ ቅድሚሁ
 ለመድኃኔ ዓለም ።
 ወይኬልልዎ ለመድኃኔ ዓለም
 ሥጋሁ ወደሙ ለመድኃኔ ዓለም ።
 ወንብጻሕ ቅድመ ገጹ ለመድኃኔ
 ዓለም ስእሚኝ ዚአሁ ለክርስቶስ
 ንገኒ ።

፺፪ ይ. ዲ. ንፍቅ አርገዉ ጥጋተ
 መኳንንት ።

፺፫ ይ. ዲ. እለ ትቀውሙ አትሕቱ
 ርእሰክሙ ።

፺፬ ይ. ካ. እወ ገድጉ ከመ ይገድግ
 ለክሙ እወ ሥረዩ ከመ ይሥረይ
 ለክሙ እወ ጸልዩ ከመ ኢትባኡ
 ውስተ መንሱት መንሱትኬ ውእቲ
 ነሚኡ ሥጋሁ በድፍረት
 ወተመጥዎ ደሙ ዘእንበለ ሐፍረት
 እንዘ ሶ ሳዕሌሁ ነውረ ኃጢአት ።

፺፭ ወይእዜኒ ንበል በልብ ንጹሕ
 ወበነፍስ ቅዱስ ወበሥጋ ጽፋይ
 ንቅረብ ለመድኃኒትን ንዑ
 ንስግድ ወንግነይ ሎቲ ።

፺፮ ይ. ዲ. ሰግዱ ለእግዚአብሔር ።
 ይ. ሕ. ቅድሚከ እግዚአ ንሰግድ።

፺፩ ይ. ሕ. የመድኃኔ ዓለም ሠራዊት
 በመድኃኔ ዓለም ፊት ይቆማሉ ።
 መድኃኔ ዓለምን ያመሰግኑታል
 የመድኃኔ ዓለም ሥጋውና ደሙ ።
 ወደ መድኃኔ ዓለም ፊት እንቅረብ
 እርሱን በማመን ለክርስቶስ
 እንገዛለን ።

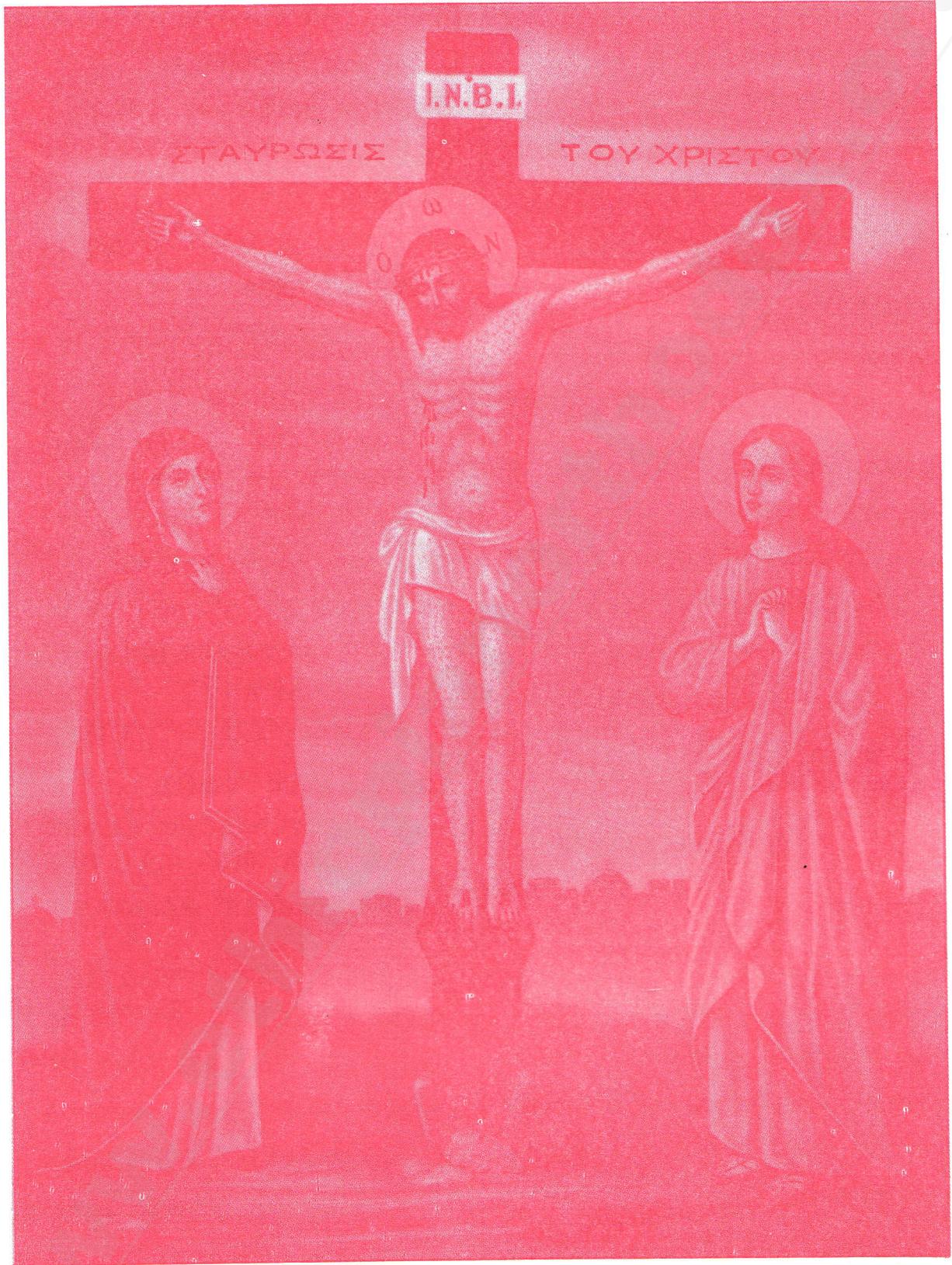
፺፪ ይ. ዲ. ንፍቅ መኳንንት ደጆችን
 ክፈቱ ።

፺፫ ይ. ዲ. የቆማችሁ ሰዎች ራሳችሁን
 ዝቅ ዝቅ አድርጉ ።

፺፬ ይ. ካ. በእውነት ተዉ ይተውላችሁ
 ዘንድ በእውነት ይቅር በሉ ይቅር
 ይላችሁ ዘንድ በእውነት ጸልዩ ወደ
 ጥፋት እንዳትገቡ ። ጥፋትም በላዩ
 ላይ የኃጢአት ነውር እያለበት ያለ
 ማፈር (ሐፍረት) በድፍረት
 ሥጋውን ደሙን መቀበል ነው ።

፺፭ አሁንም በንጹሕ ልቡና በቅዱስ
 ነፍስ ጽፋይ በሆነ ሥጋ ለደገንነታ
 ችን እንቅረብ ኑ እንስገድለት
 እንገዛለትም እንበል ።

፺፮ ይ. ዲ. ለእግዚአብሔር ሰገዱ ።
 ይ. ሕ. አቤቱ በፊትህ እንሰግዳለን ።

ወበንተ ኃጣውኢን ውእቱ ተሰቅለ ዲበ ፅፅ በሥጋሁ ከመ ያውፅእን እምኃጣውኢን ወበጽድቁ ያሕይወን ።

፻፯ ደ. ካ. ጸሎተ ንስሐ ።

፻፰ ደ. ዲ. ነጽር ።

ደ. ካ. ቅድሳት ለቅዱሳን ።

ደ. ሕ. ፩ አብ ቅዱስ ፩ ወልድ
ቅዱስ ፩ ወ-እቱ መንፈስ ቅዱስ ።

፻፱ ደ. ካ. እግዚአብሔር ምስለ ነፍሱ
ክሙ ።

ደ. ሕ. ምስለ መንፈስክ ።

፻ ወእምዝ ያንሥእ ካህን ኅብስተ
ወይበል እግዚአ መሐረን ክርስቶስ

ደ. ሕ. ከማሁ ።

፻፩ ደ. ዲ. እለ ውስተ ንስሐ ሀሎክሙ
አትሕቱ ርእሰክሙ ።

፻፪ ወእምዝ ተመይጦ መንገል ሕዝብ ።
ደ. ካ. እግዚአብሔር አምላክነ ።

፻፫ ደ. ዲ. ዘቀዳም ሥዑር ህየንተ ጸልዩ
በእንቲአነ እመስቀሉ ክርስቶስ
ውስተ ሲአል ወሪዶ ለጸላዒ ቀተሎ
ርእሶ መተሮ ።

፻፬ ደ. ዲ. ህየንተ ነአኩቶ ተዓውቀ
እግዚአብሔር በይሁዳ ተዓውቀ
እግዚአብሔር በይሁዳ ተዓውቀ
እግዚአብሔር በይሁዳ ፫ ጊዜ በል።

፻፭ ደ. ካ. ህየንተ ዓሌዕለክ ይትነሣእ
እግዚአብሔር ወይዘረወ. ፀኛ
ይትነሣእ እግዚአብሔር ወይዘረወ
ፀኛ ይትነሣእ እግዚአብሔር ወይዘ
ረወ. ፀኛ ።

፻፯ ደ. ካ. ጸሎተ ንስሐ። (ቅዱ. ሐዋ. ፳፪-፹፰)

፻፰ ደ. ዲ. ተመልከት ።

ደ. ካ. ቅድሳት ለቅዱሳን ።

ደ. ሕ. ቅዱስ አብ አንድ ነው ።
ቅዱስ ወልድ አንድ ነው ።
መንፈስ ቅዱስም አንድ ነው ።

፻፱ ደ. ካ. እግዚአብሔር ከሁላችሁ ጋራ
ይሁን ።

ደ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።

፻ ከዚህም በኋላ ቄሱ ኅብስቱን በእጁ
አንሥቶ ይዞ እንዲህ ይበል ።

አቤቱ ክርስቶስ ማረን ።

ደ. ሕ. እንደርሱ ።

፻፩ ደ. ዲ. በንስሐ ውስጥ ያላችሁ
ራሳችሁን ዝቅ ዝቅ አድርጉ ።

፻፪ ከዚህም በኋላ ወደ ሕዝቡ ተመልሶ።
ደ. ካ. አምላካችን እግዚአብሔር
ሆይ (ቅዱ. ሐዋ. ፲፭-፲፮ ዳግም. ፲፯-፲፱፰)

፻፫ ደ. ዲ. የቀዳም ሹር ስለ ጸልዩ
በእንቲአነ ። ክርስቶስ ከመስቀሉ
ወደ ሲአል ወርዶ ጠላት ሰይጣንን
ገደለው ራሱንም ቆረጠው ።

፻፬ ደ. ዲ. ስለ ነአኩቶ እግዚአብሔር
በይሁዳ ታወቀ እግዚአብሔር በይ
ሁዳ ታወቀ እግዚአብሔር በይሁዳ
ታወቀ ።

፻፭ ደ. ካ. ህየንተ አሌዕለክ ።
እግዚአብሔር ይነሣል ጠላቶቹም
ይበተናሉ እግዚአብሔር ይነሣል
ጠላቶቹም ይበተናሉ እግዚአብሔር
ይነሣል ጠላቶቹም ይበተናሉ ።